

põgeneda oleksivad saanud, lõhkus kurjategija kuul üht kõige suuremat purje ja keskmist mahti katki. Kármeste hakkas rõõwlite laew oma selletarviiks sätetud konfusi väljarändajate lae- wa pääle wiiskama, ja wähemat minutit oli „Norwill“ konfitude külles kinni.

Hirmus ahaastus ja segadus tõuusis nüüd väljarändajate seas; mõned kargasivad üle laeva serwa laenetesse, kellede hulka ka mõned emad oma lastega olivad, kes mitte rõõwlite kätte ennast ei tahtnud anda, vaid enne mine õrauputada. Üksjänapramad wõttsivad sõariistad kätte, igamees seda, mis t'al para- jaste käepärast juhtus olema ja olivad valmis, nenda kaua wästupanema, kui neil jõuud játkub ja siis meressse hüpata. Ükski ei taht- nud ennast rõõwlite olla anda, sest et n'ad ühte hirmust tulenviku nende juures karttsivad. „Etu ehl surm“, oli nende sõna, ja kõik ko- gusivad endid oma kapteni ümber kostku. Mererõõwsid, páikesest tömmuks körwetatud nágudega, osalt Greeta, osalt Hommiku-maa riigitega, húppasivad väljarändajate laewa

pääle läikiwa sõariistade, metsalise kiisa ja „Allah“ húúdmisega. Kui n'ad nágivad, et teised neile wästupanna tahtsivad, tömmasi- wad n'ad lingud taškudest wálja ja wiškasi- wad neid nii osavaste väljarändajate ümber, tömmasivad neid maha ja sidusivad nende käed ja jalad tugevastesse nööridega kinni. Kisi- kusivad Inglis lipu mahti otsast maha ja tömmasivad selle asemel oma Túrgi poolkuud ülesse ja hakkasivad Aafrikamaa poole purjetama, kus n'ad mitme tormilise pääwa ja öö järele Þe õ si rannas maale astusivad.

Mitmed olivad kurjategijate nüiade, mitmed haiguste läbi otsa saanud; need aga, kes veel elus olivad, saiwad orja-turu páál áramü- dud ja pidivad kubjade piitsade all kõikisugu raskeid orja-töösi tegema.

„Ristikoerad,“ karjus kubjas iga hommiku, enne kui páike tõuusis, „ruttu töössse!“ Nende toit oli kówa maisi leib, haisew, sandiks läinud raba-soo wesi, ja ühes ummuses ürtsi- kuš nuttsivad ja kaebasivad n'ad nüüd oma õnnetust. Palju neist surivad kubjade piit-